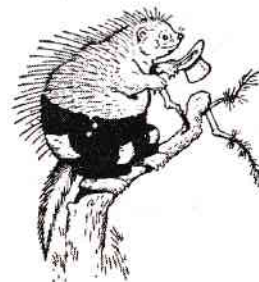

LBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
ȚEPURCEL SPINEANU

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

I	FERICEL FACE O DESCOPERIRE	5
II	STRĂINUL DIN NORD	8
III	ȚEPURCEL SPINEANU ÎȘI FACE PRIMII AMICI	12
IV	PETRICĂ IEPURAȘ ARE VEȘTI ÎNGRIJORĂTOARE	16
V	PETRICĂ ÎȘI SPUNE POVESTEA	19
VI	PETRICĂ ÎȘI SPUNE POVESTEA DE MAI MULTE ORI	24
VII	JIMI PFU ÎI FACE O VIZITĂ LUI ȚEPURCEL	27
VIII	CUM ERA S-O MIERLEASCĂ ȚEPURCEL	31
IX	JIMI ȘI NEICA BILI AU VERSIUNI DIFERITE ALE ACELEIAȘI POVEȘTI	35
X	NEICA BILI ÎI DEZVĂLUIE LUI JIMI UN SECRET	39
XI	CE-A PĂȘIT VULPE ROȘCULEȚ	44
XII	CE-A VĂZUT ȘI CE-A FĂCUT VULPE ROȘCULEȚ	48
XIII	VULPE ROȘCULEȚ E VAI DE EL	52
XIV	ROȘCULEȚ NU MAI VREA SĂ-L VADĂ NIMENI	55
XV	MĂMĂIȚA VULPE SE DUCE SĂ INVESTIGHEZE	59
XVI	MĂMĂIȚA SE FACE DE BĂCĂNIE	63
XVII	MĂMĂIȚA ÎL ÎNHAȚĂ PE PETRICĂ IEPURAȘ	66
XVIII	PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE	69
XIX	JIMI PFU O ANUNȚĂ PE DOAMNA IEPURAȘ	73
XX	CUM SĂ-L SPERII PE MOȘ COIOT	77
XXI	SAMI GAIȚĂ ÎȘI ÎNDEPLINEȘTE MISIUNEA	80
XXII	MOȘ COIOT ÎȘI PIERDE POFTA DE MÂNCARE	84
XXIII	URSUL BUF DĂ TOTUL ÎN VILEAG	87

Editura Anacronic
Domnești, România
www.anacronic.ro

Thornton W. Burgess
The Adventures of Prickly Porky
Ilustrații Harrison Cady
Traducere și adaptare Brad Florescu
Redactor Cella-Maria Cujbă
Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Anacronic

Mulțumiri Thornton W. Burgess Museum pentru generozitate.
Mulțumiri Ruxandrei Fleșer pentru idee.

© Editura Anacronic, 2025, pentru prezenta ediție

Tiparul executat de XPROMPT

ISBN 978-630-95144-7-9

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Țepurcel Spineanu / de Thornton W. Burgess ; il. de
Harrison Cady ; trad. și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic,
2025

ISBN 978-630-95144-7-9

I. Cady, Harrison (il.)
II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

FERICEL FACE O DESCOPERIRE

Fericel Vevegriu avusese o zi minunată. Descoperise un pâlț de castani stufoși pe care nu-i mai văzuse până atunci și care promisese să-i ofere belșug de roade pentru iarna următoare. Acum se gândea să se întoarcă acasă, fiindcă era târziu. Scrută poiana unde azi dimineață Uliu Porumbaru fusese cât pe ce să-l prindă. Ca să ajungă acasă, trebuia să treacă pe-acolo.

– Dacă îi dau ocol, o să dureze mult mai mult, se gândi Fericel. Dar măcar nu risc să mă prindă.

Și porni pe drumul lung care ocolea poiana.

Trebuie spus că Fericel are niște ochi extrem de ageri; rareori se întâmplă să-i scape ceva. Și cum sărea el dintr-un copac într-altul, zări jos, în frunzișul uscat, un obiect care-i stârni curiozitatea.

– Trebuie să văd neapărat ce-i acolo, zise.

Coborî fuguța din copac și ajunse imediat la obiectul cu pricina. Era alb cu negru și neted. La un capăt era ascuțit ca o țepușă, lucru pe care Ferichel îl află pe pielea lui.

– Au! țipă el și aruncă obiectul din mână.

Apoi observă că pe jos mai erau și alte țepușe din acelea.

– Ce-or fi astea? se întrebă. Din pământ nu cresc, că nu văd rădăcini. Nici spini nu sunt, fiindcă nu-i nicio plantă din care să fi căzut așa ceva. Dacă nu-s vii, atunci ce sunt?

O avea Ferichel ochii ageri, dar nu și-i folosește întotdeauna cum trebuie. Era atât de ocupat să studieze obiectele ciudate de pe jos, încât nu se gândi să privească și în sus, spre coroanele copacilor. Dacă ar fi făcut-o, s-ar fi lămurit imediat. În loc de asta, adună vreo trei, patru țepușe din acelea și porni din nou spre casă.

Pe drum, se întâlni cu Petrică Iepuraș și-i arătă ce găsisse. Petrică, după cum știm, e un tip din cale-afară de curios. După ce Ferichel îi povesti ce descoperise, Petrică nu se putu abține, se repezi până la locul cu pricina și începu să țopăie și să se frăsuiască de colo-colo.

– Petrică, ia aminte! Să nu te-nțepi! îl avertiză Ferichel.

Dar ți-ai găsit! Petrică era prea zorit ca să mai

bage la cap avertismentul. Țupa-țop, o porni prin pădure cu toată viteza. Când, dintr-odată, începu să se vaite și se așeză undeva să-și oblojească lăbuța rănită. Apoi sări în sus ca ars și începu să se vaite și mai tare. Petrică tocmai găsisse țepușele despre care-i vorbise Ferichel. Le găsisse bine de tot: una i se înfipsese în picior și alta în turul pantalonilor.

II

STRĂINUL DIN NORD

Brizuțele Vesele ale Maicii Vântoasa erau super-agitate. Tocmai se întâlniseră cu Fericel și cu Petrică și aflaseră de la ei despre ciudățenia din Pădurea Verde. Alergau încolo și-ncoace peste Lunca Verde și anunțau pe toată lumea. Într-un târziu, ajunseră și la Zâmbăltoacă și-l puseră la curent pe Taica Oac. Acesta își netezi tacticos vestuța alb-gălbuie și luă fața de bătrân înțelept:

– Ha! Știu ce-s alea.

– Ce-s? Ce-s? îl înghesuiră nerăbdătoare Brizuțele. Fericel Vevegriu zicea că sigur nu cresc din pământ, fiindcă n-a zărit plante ciudate pe-acolo.

Taica Oac deschise gura și prinse din zbor prostomusca verde pe care Brizuțele i-o mânaseră

Taica Oac își netezi tacticos vestuța alb-gălbuie și luă fața de bătrân înțelept.

sub nas ca să-i dezlege limba.

– Oacarac! zise broscoiul. Nu tot ce crește e plantă. Eu vă zic doar atât: cheștiile alea cresc, dar nu pe plante.

Brizutele nu pricepeau:

– Păi unde cresc dacă nu pe plante?

– Ia ziceți-mi voi ceva, continuă tăicuțul. Ghearele lui Petrică Iepuraș sau blana lui Fericelel Vevegriu cresc sau nu?

– Cresc, firește, răspunseră Brizutele încurcate. Dar cheștiile alea ascuțite nu-s nici gheare și nici blană. De asta suntem sigure!

– Să nu fiți atât de sigure, zise broscoiul. Ia dați voi o fugă până-n Pădurea Verde și cercetați nu pe jos, ci prin coroanele arborilor. Și pe urmă veniți să-mi spuneți ce-ați găsit.

Brizutele porniră val-vârtej spre pădure și începură să scotocească prin copaci. Într-un târziu, ajunseră la un plop uriaș, unde ședea un individ necunoscut. Era mai mare decât orice alt viețuitor al Luncii Verzi și avea niște colți lungi cu care jupuia scoarța de pe plop. Și mai avea și o blană lungă din care se șteau mii și mii de țepușe mititele, exact ca cele găsite de Fericelel și Petrică.

– Bună dimineața! îl salutară Brizutele politicos pe străin.

– Neața, mormăi acesta din vârful plopului.

– Dacă ne permiteți o întrebare: de unde veniți?

îndrăzni una dintre Brizute!

– Din Codrii de Nord, răspunse străinul.

Apoi se întoarse la treaba lui. Părea că are de gând să jupoaie copacul acela de sus și până jos și să-i mănânce toată scoarța.